

Prezident Asociace školních jídelen **Michal Malát** řekl Deníku:

Výběr z více jídel je špatný, občas se dítěti musí přikázat

Praha – Spíš bychom jim měli děkovat. Podle prezidenta Asociace školních jídelen Michala Maláta je školní stravování určitou formou sociální pomoci. Kde jinde může dítě dostat polévku a hlavní jídlo za 34 korun?

Máte radu, jak poznat školní jídelnu, která by vařila zdravě a zároveň dobře?

Každá školní jídelna by se měla sama prezentovat a dokázat přesně to, co říkáte. Není to ale pouze o tom, co chtějí děti. Často to přirovnávám k učení, když dáte dítěti na výběr, jestli si chce hrát, nebo se učit, tak si vždycky půjde hrát. Někdy dospělí musí přikázat, co se musí. Aby si děti vytvořily správné stravovací návyky, je potřeba, aby jedly i ta jídla,

která nejsou příliš oblíbená.

Mohl by někdy být povinný výběr ze dvou jídel?

Když se budu bavit s lékaři, tak vždycky řeknou, že výběr ze dvou pokrmů je špatný. Aby dítě jedlo opravdu zdravě, musíme denně podávat jen jedno jídlo připravené přesně podle norem. Výběr vždycky ztěžuje situaci. Když už je možnost výběru, tak jídelny pokrmy připravují takovým způsobem, aby upřednostnily jednu možnost. Dají tedy neatraktivní jídlo vedle ještě méně atraktivního. Další den se to zase otočí.

Souhlasíte s tím, že lépe vaří jídelna, ve které se stravují studenti více škol?

Jak se vaří, záleží přede-

vším na kolektivitu, který v jídelně pracuje, a na jeho rozumném přístupu. Kvalita není o velikosti jídelny, ani o množství jídel, která produkuje. Malá jídelna může vařit stejně dobře jako velká, zároveň může malá vařit mnohem lépe než velká. Samozřejmě, že čím více strávníků, tím více peněz, takže

velké jídelny by si teoreticky mohly dovolit více. Musí ale chtít.

Jsou v kvalitě jídelen regionální rozdíly?

Přiznávám, že kvalita se může hodně lišit, regionální rozdíly ale zatím nejsou zmapované. V budoucnu chceme například zjistit, z čeho se v různých regionech vaří, aby některé jídelny mohly podporovat regionální dodavatele a výrobce. Když tady zůstanou jen nadnárodní společnosti a regionální výrobci zaniknou, tak to bude pro celou společnost špatně. V jídelnách se přitom sní tolik jídla, že by to mohlo umožnit nějakým výrobcům i přežít. Důležité je uvědomit si provázanost, pokud v daném regionu působí a pro-

speruje například menší zpracovatel masa, tak proč ho nepodpořit? On zaměstnává další lidi, to danému regionu může také výrazně pomoci. Rozhodně je lepší brát to, co si dokážeme vyprodukovat sami, než kupovat maso ze zahraničí.

Jaké další funkce školní stravování ještě může plnit?

Většina lidí si neuvědomuje, že školní jídelna představuje neskutečný servis za skvělé peníze. Kdyby nebyly a kdyby je stát nepodporoval, pro mnohé rodiny by to byla katastrofa. Stát platí mzdové a režijní náklady, rodiče platí pouze cenu za suroviny. Pokud by rodiče platili za všechno, oběd by stál minimálně dvakrát tolik. Z určitého úhlu pohledu je školní

stravování jistá forma sociální pomoci. Když počítám cenu oběda 30 korun, tak za dvě děti zaplatí rodina za celý měsíc stravování 1200 korun. Kdyby cena nebyla dotovaná a oběd by stál 70 korun, stravování dvou dětí by rodinu přišlo na 2800 korun měsíčně. Taková cena je pro některé rodiny příliš vysoká a obědy dětí by řešily jinak a pravděpodobně špatně. Například rohlíkem se salámem.

Je cena za potraviny, co platí rodiče, nastavená správně?

Často se o to přeme, zatím s tím ale školní jídelny vychází. Ředitelé jídelen zdráždovat ani nechtějí. S každou korunou navíc totiž ubudou strávníci. Pořád je lepší nakupovat pro 200 dětí než jen pro padesát. (cib)